

Ostoja Grubiša

MEĐUNARODNA REGATA SUŠAK RIJEKA

Između dva svjetska rata rijetka su bila natjecanja, što je razlogom da je međugradska regata 1937. godine jedan od značajnih događaja veslačke povijesti. Ustanovljen je prijelazni pokal za natjecanje koje je imalo dvije značajne dimenzije, sportsku i političku. U napetim odnosima, veslači Jadrana do 1937. godine nisu nikad bili preko Rječine, ni pozvani na tradicionalnu riječku regatu San Vito (sv. Vid), s kojom se otvarala veslačka sezona. Treba podvući, međutim, da su se sportaši Rijeke i Sušaka družili i u vrijeme fašizma. Političke barijere nisu bile prepreka za sastajanje mladih. Prvi susret održan je na Sušaku prvog dana kolovoza 1937. godine uz sudjelovanje veslača Jadrana, riječkog Enea i Opatije. Pobjedila je selekcija Kvarnera. Na toj povijesnoj utrci u osmercu Jadrana veslali su: Leopold Grbac, Rudolf Nachtigal, Ivo Medanić, Todor Hreljanović, Janez Zirovnik, Stanislav Tijanić, Branko Rajhvajn, Ostoja Grubiša i kormilar Vladimir Pliskovac. U riječkoj luci održan je drugi susret 1939. godine. Veslači Jadrana su na natjecanje došli čamcima. Bila je to jedinstvena manifestacija za koju su se natjecatelji marljivo pripremali jer je svima stalo do uspjeha. A upravo su te dvije međugradske regate dale poticaj razvoju ovog sporta. Bila je to injekcija jačeg djelovanja veslanja na Sušaku. Riječki list La Vedetta registrirao je događaje na obje regate 1937. i 1939. godine. Na drugoj iz 1939. u Rijeci, pobjeda je pripala članovima Jadrana, koji su dva puta prvi prošli vrpcom. Start je bio kod lansirne rampe Torpeda. Članovi Jadrana osvojili su prvo mjesto u utrci četveraca i osmeraca dok je domaćinu Liburniji pripalo prvo mjesto u utrci omladinskih četveraca. U četvercu Jadrana bili su: Telesmanić, Lukarić, Hreljanović, Medanić kormilar Pliskovac. Pobjednički osmerac bio je ovako sastavljen: Sertić, Podner, Telesmanić, Brkljačić, Vranarinčić, Lukarić, Hreljanović, Medanić i kormilar Pliskovac. Osmerac je stazu od 2.000 metara prešao za šest minuta i šesnaest sekundi. Ova su natjecanja za veslače Jadrana bili veličanstveni događaji. Tada su se održavale tek dvije do tri regate godišnje, pa je susret s Riječanima predstavljao izazov godine. U čamce su sjedali samo najbolji. Po dvije godine su mladići čekali mjesto, vježbali i glancali klupske prostorije.